

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 15. oktober 1997 afsagte dom i sag T-331/94 ⁽¹⁾ ophæves, og Kommissionens beslutning af 3. august 1994 om ikke at udbetale anden rate af det tilskud, som appellanten var blevet tildelt ved skrivelse af 4. august 1992, annulleres.
2. Subsidiært:

Den i påstand 1 nævnte dom fra Retten i Første Instans ophæves, og sagen hjemvises til Retten i Første Instans.
3. Kommissionen tilpligtes at betale appellantens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter:

- Rettergangsfejl
 - Tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til EF-traktatens artikel 190
 - Tilsidesættelse af pligten til at fjerne uklarhed og af bevisbyrde- og bevisbedømmelsesregler.
- Tilsidesættelse af den materielle fællesskabsret
 - I den appellerede dom lægges faktiske omstændigheder til grund, som bevisligt ifølge sagens akter savner belæg
 - Retten har tilsidesat princippet »patere legem quam ipse fecisti« og princippet om forbud mod misbrug af beføjelser derved, at den har regnet med en frist for fremlæggelse af den endelige rapport, som ikke er forenelig med den forsinkede iværksættelse af projektet, der må tilskrives Kommissionen.
 - Tilsidesættelse af princippet om forbud mod at »venire contra factum proprium«, eller af retsgrundrættningen om afskæring af indsigelser. Det savner føje, når Retten har antaget, at oplysninger fra den dengang kompetente tjenestemand, som blev meddelt under samtaler med appellanten, savnede retlig relevans, selv om de var nedfældet i den af Kommissionen førte protokol.
 - Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Retten har ikke foretaget nogen afvejning mellem på den ene side grovheden af den angivelige tilsidesættelse af vilkårene i henhold til afgørelsen om støtte og de konkrete omstændigheder (retsstridig indgriben fra Kommissionens side og retsstridig indskrænkning af projektets løbetid) og på den anden side den af Kommissionen pålagte sanktion, nemlig en manglende udbetaling af 40 % af det samlede tilskud til projekt.

⁽¹⁾ EFT C 387 af 20.12.1997, s. 14.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 9. december 1997 af Frankrigs Cour de cassation i sagen G.I.E. groupe Concorde, selskabet Uni Europe, selskabet La Préservatrice foncière IARD, selskabet La Baloise, selskabet Réunion européenne, selskabet Allianz, selskabet British and Foreign Marine Insurance Co. Ltd og selskabet Camat mod kaptajnen på skibet »Suhadiwarno Panja«, selskabet P. T. Perusahaan Pelayaran »Trikorria Lloyd«, selskabet Pro Ligne Ltd, selskabet Sveriges Angarts Assurans Forening, selskabet Somaba og selskabet Agence maritime Borghans

(Sag C-440/97)

(98/C 55/40)

Ved dom afsagt den 9. december 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. december 1997, har Frankrigs Cour de cassation i sagen G.I.E. groupe Concorde m.fl. mod Kaptajnen på skibet »Suhadiwarno Panja« m.fl. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal, med henblik på anvendelsen af artikel 5, nr. 1, i Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, det sted, hvor forpligtelsen er opfyldt eller skal opfyldes, i denne bestemmelsesforstand bestemmes i henhold til den lov, der er anvendelig på den omtvistede forpligtelse i medfør af lovkonfliktreglerne ved den ret, sagen er indbragt for, eller skal de nationale retter fastlægge opfyldelsesstedet for forpligtelsen ved på grundlag af arten af det kontraktforhold, forpligtelsen udspringer af, og omstændighederne i det konkrete tilfælde af finde frem til det sted, hvor ydelsen faktisk er blevet erlagt eller skulle erlægges, uden at de skal henholde sig til den lov, der er anvendelig på den omtvistede forpligtelse i medfør af de lovkonfliktregler, der gælder for dem?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. december 1997 af Arbeidsrechtbank Brugge, Afdeling Oostende, i sagen Jozef Van Coile mod Rijksdienst voor Pensioenen

(Sag C-442/97)

(98/C 55/41)

Ved kendelse afsagt den 22. december 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 30. december 1997, har Arbeidsrechtbank Brugge i sagen Jozef Van Coile mod Rijksdienst voor Pensioenen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Artikel 32b, stk. 5, i koninklijk besluit tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevings-